

Lời mở đầu sau chuyến đi Tây

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 05:50

Hôm tối buổi nói chuyện, Mẹ thì thắm m giọng quan trọng: "... Mẹ nói vậy, các con nghe rồi đi bố ng, đừng kể cho ai.

... Mẹ tôi có hẳn năm m&#i tu&#i Đ&#ng. Với Đ&#ng, với C&# H&#, Mẹ tôi ngây&#n m&#t lòng trung thành. Cho dù u th&#i buổi g&#n nh&# nhi&#u nh&#ng, trong lòng, tr&#c khi đi tây, Mẹ vẫn nói với chúng tôi: "Không có Đ&#ng, không có C&# H&# không có ngày nay đâu các con!". Với các n&#c t&# b&#n, cho dù trong nhà tôi, toàn b&# đ&# đang s&# đ&#ng, t&# mi&#ng chúi chân cho đ&#n máy đi&#u hòa, th&#m chí c&# lon s&#a b&#t mà Mẹ vẫn u&#ng hàng ngày, dù là đ&# t&# b&#n, nh&#ng c&# sau m&#i buổi đi nghe th&#i s&# hay h&#c ngh&# quy&#t v&#, Mẹ dù u gi&#ng gi&#i cho chúng tôi nghe: "B&#n ch&#t c&#a ch&# nghĩa t&# b&#n vẫn là th&#i nát, bóc lột, ph&#n đ&#ng không thay đ&#i...".

Th&#ng em th&# hai c&#a tôi, đi xuất khẩu lao đ&#ng ở m&#t n&#c XHCN Đông Âu tr&#c đây, sau năm 1990, n&#c này chuyển sang thành n&#c t&# b&#n, nó ở l&#i đ&#nh c&#, làm ăn đ&#c. Và rồi, nó m&#i m&# tôi sang ch&#i.

Tôi nói đùa với Mẹ: "Mẹ sang n&#c t&# b&#n, nó đang giãy chết. Mẹ đ&#ng đ&#ng d&#i chân c&#a nó, nó giãy m&#nh, không khéo nó không chết mà mình l&#i chết tr&#c...". Mẹ lấy tay c&#c vào đầu tôi, làm nh&# tôi còn bé l&#m: "...Cái th&#ng, ch&# đ&#c cái nói b&#y nh&# đ&# ph&#n đ&#ng..".

Mẹ tôi đi sang đó hẳn hai tháng. Lúc về, Mẹ báo với tôi đóng hộ các c&#a l&#i, rồi Mẹ kể về n&#c t&# b&#n...

-... Mẹ xuất ng sân bay, con biết không? Em con, nó đ&#n mu&#n m&#t đ&# m&#i l&#m phút. Mẹ s&# quá, hành lý c&#ng k&#nh, tiếng n&#c h&#, mình không biết. Mà ch&#c ch&#n h&# cũng không biết tiếng n&#c mình. Đang ng&#ngác, s&# hãi không biết hỏi ai thì có hai ông c&#nh sát tiến đ&#n gi&# tay chào Mẹ. Mẹ t trong hai ông y m&#i m&# lên chiếc xe lăn, còn ông kia đ&# cho Mẹ hai chiếc va ly lên chiếc xe đẩy. Họ đ&#a m&# vào m&#t nhà ngh&# trong ga sân bay rồi đ&#p, lấy n&#c l&#nh m&#i m&# u&#ng rồi ra đ&#u đ&#ng M&# đ&#a tay đ&# h&# đo huy&#t áp, khám s&#c kh&#e. Sau đó họ ra hi&#u cho Mẹ đ&#a đ&#a ch&#, đ&#n tho&#i c&#a em con đ&# h&# liên l&#c... Mẹ đ&#nh đ&#a thì em con đ&#n. Họ bàn giao toàn b&# va ly, gi&#y t&# cũng nh&# hi&#n tr&#ng s&#c kh&#e c&#a Mẹ. Họ yêu c&#u em con ký vào t&# gi&#y. Xong th&# t&#c, họ l&#i đ&#ng nghiêm chào Mẹ, rồi m&#i đi ra, thái đ&# r&#t l&#ch s&#, nhã nh&#n, đ&#ng hoàng...Mẹ đ&#nh báo em con, giọng nh&# bên mình, b&#i d&#ng cho h&# ít tiến cũng là

Lời mở đầu sau chuyến đi Tây

Tác Giả: SE s&#u t&#m

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 05:50

s&# bi&# t &# n. Không có hai ng&#&# i c&# nh sát này M&# không bi&# t x&# lý nh&# th&# nào gi&# a nhà ga sân bay r&# ng mệnh mông. Em con l&# c đ&# u, nói ngay: “ Bên này không có chuy&# n đó đâu M&# &# i! Đó là nhi&# m v&# ph&# i làm c&# a c&# nh sát sân bay. Th&# y M&# là ng&#&# i già, h&# có trách nhi&# m giúp đ&#. H&# không làm vi&# c này, b&# k&# lu&# t ngay. Bên này nghiêm l&# m...”. M&# ng&# c nhiên th&# c s&# nói v&# i em : “ C&# nh sát t&# b&# n sao mà t&# t th&#, bên mình mà có m&# y ng&#&# i c&# nh sát nh&# th&# này, m&# nh&# t đ&# nh đ&# ng&# chi b&# k&# t n&# p vào Đ&# ng.”

Em con đ&# a M&# ra xe. Trên đ&#&# ng v&# nhà, M&#, con nói đ&# th&# chuy&# n. M&# i nói chuy&# n, xe c&# a em con chuy&# n làn đ&#&# ng mà không tăng t&# c, không ra hi&# u. Đi đ&#&# c m&# t lúc ,nghe ti&# ng còi xe đ&# ng sau, em con gi&# t mình m&# i bi&# t mình đi sai lu&# t. Em con nói v&# i M&# : “ Mình b&# ph&# t r&# i!”. M&# nói v&# i nó: “ M&# có th&# y công an đâu! N&# u có , con đ&# m&# nói m&# t câu, ch&# c h&# cũng thông c&# m ho&# c b&# i đ&#&# ng ít ti&# n đ&# h&# b&# qua...”. Th&# ng em con c&#&# i: “ Bên này làm gì có chuy&# n xin x&#, h&# i &#. Ai vi ph&# m là ph&# t, b&# t k&# dân th&#&# ng hay th&# t&#&# ng, t&# ng th&# ng... không có công an, nh&# ng camera ghi l&# i h&# t...”. Đ&# m&# t tu&# n sau, em con nh&# n đ&#&# c biên lai tr&# ti&# n ph&# t t&# trong tài kho&# n và hình &# nh ghi l&# i chi&# c ô tô c&# a em con chuy&# n làn không đúng quy đ&# nh. M&# ph&# c l&# m.Th&# này thì làm sao mà tham ô v&# i h&# i &# nh&# công an bên mình mà ti vi v&# n đ&# a... tài th&# t!

Em con đ&# a M&# tham quan m&# y n&#&# c lân c&# n b&# ng xe buýt hai t&# ng. M&# là ng&#&# i già nh&# t trong nh&# ng khách đi xe hôm &# y và vì th&# luôn đ&#&# c &# u tiên. Đi ô tô M&# đ&#&# c n&# m ch&# t&# t nh&# t, g&# n ng&#&# i lái xe. Đ&# n ch&# ngh&#, bao gi&# ông lái xe cũng yêu c&# u m&# i ng&#&# i nh&#&# ng cho M&# xu&# ng tr&#&# c. Ông còn nói v&# i em c&# a con, M&# c&# n gì? Có yêu c&# u nh&# th&# nào? Ông đ&# u đ&# p &# ng. Ông c&#&# i r&# t thân thi&# n v&# i M&#, cho dù b&# t đ&# ng ngôn ngữ mà c&# c&# m giác ông &# y là ng&#&# i nhà. M&# c&# nghĩ mãi. Sao t&# b&# n có ng&#&# i t&# t th&#! &# Vi&# t Nam mà lái xe t&# t nh&# th&# này, th&# nào cũng đ&#&# c b&# u làm lao đ&# ng tiên ti&# n, r&# i &# u tiên vào l&# ng vi&# ng Bác H&#.

R&# i M&# l&# i k&# cho chúng tôi nghe v&# chuy&# n đ&#&# ng s&# bên đó đ&# p nh&# th&# nào? Xe c&# đi l&# i tr&# t t&# ra sao? Các siêu th&#, công viên l&# n, nhà cao, hi&# n đ&# i... cái gì cũng h&# n Vi&# t Nam c&#. M&# k&# t lu&# n “ Đ&# p, l&# n, hi&# n đ&# i... Vi&# t Nam mình còn lâu m&# i theo k&# p.. Nh&# t là con ng&#&# i, h&# vẫn mình, có văn hóa l&# m, không nh&# bên mình, đ&# n Đ&# ng Viên nh&# m&# y ông cán b&# l&# n cũng còn thua...”.

H&# t bu&# i nói chuy&# n, M&# thì th&# m gi&# ng quan tr&# ng:“... M&# nói v&# y, các con nghe r&# i đ&# b&# ng, đ&# ng k&# cho ai. N&# u không, m&# y ông lãnh đ&# o bi&# t , s&# b&# o là M&# đi tuyên truy&# n cho ch&# nghĩa t&# b&# n, d&#nh vào lu&# n đ&# u c&# a b&# n ph&# n đ&# ng b&# u x&# u Ch&# Nghĩa Xã H&# i, ch&# ng Đ&# ng là ch&# t”.

Nghe M&# nói th&#, chúng tôi th&#&# ng quá!